

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Mileny Filingerové a soudkyň Mgr. Šárky Hájkové a JUDr. Evy Hodanové ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem U Mlékárny 290, 353 01 Mariánské Lázně

proti

žalované: ATS Company, a. s., IČO: 27795462

sídlem Tovačovského 92/2, 130 00 Praha 3

zastoupená advokátem JUDr. [jméno] [příjmení], LL.M.

sídlem Gogolova 228/8, 118 00 Praha 1

o zaplacení 213 052,94 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. ledna 2025, č. j. 53 Cm 30/2024-82

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v části I. výroku, kterou byla zamítnuta žaloba o zaplacení částky 200 000 Kč s 15 % úrokem z prodlení ode dne 26. 8. 2023 do zaplacení, mění tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 200 000 Kč s 15 % úrokem z prodlení ode dne 26. 8. 2023 do zaplacení.
- II. Ve zbývajících částech výroku I., kterou byla zamítnuta žaloba o zaplacení 15 % úroku z prodlení z částky 200 000 Kč od 2. 7. 2023 do 25. 8. 2023, a ve výroku III. se rozsudek soudu prvního stupně potvrzuje.

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku plnou náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 216 275,70 Kč.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu o zaplacení částky 200 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % této částky ročně od 2. 7. 2023 do zaplacení (výrok I.), uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 7 412,94 Kč (výrok II.), dále zamítl žalobu o zaplacení částky 5 640 Kč (výrok III.) a uložil žalobci zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 34 412,40 Kč (výrok IV.). Svě rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce se domáhal zaplacení jmenovité hodnoty dluhopisů ve výši 200 000 Kč a úrokového výnosu ve výši 9,4 % z této částky ročně od 2. 7. 2021 do 1. 7. 2023. Uvedl, že upsal 8 dluhopisů, „ATS Company – investiční reality 2020“ emitovaných žalovanou o jmenovité hodnotě 25 000 Kč splatných včetně úrokových výnosů dne 1. 7. 2023. Žalovaná jmenovitou hodnotu upsaných dluhopisů nesplatila, z úrokových výnosů za období od 2. 7. 2021 do 1. 7. 2023 vyplatila pouze částku 24 547,06 Kč; k úhradě tedy zbývá částka 13 052,94 Kč. Žalovaná se bránila tím, že žaloba je předčasná, neboť na schůzi vlastníků dluhopisů konané dne 4. 7. 2023 došlo ke změně splatnosti dluhopisů. K tomu žalobce namítl, že jednostranná změna emisních podmínek realizovaná bez jeho účasti je právně irelevantním jednáním, protiprávním krokem v rozporu s dobrými mravy a principem poctivosti. Žalobce neměl možnost seznámit se s oznámením o schůzi vlastníků a jeho nárok je proto třeba posuzovat podle původních emisních podmínek. Odkazoval rovněž na ustanovení spotřebitelského práva.

2. Z provedeného dokazování (dluhopisy, smlouvou o úpisu dluhopisů ze dne 29. 6. 2021, emisními podmínkami ze dne 30. 6. 2020, oznámením o svolání schůze vlastníků dluhopisů, zápisem ze schůze vlastníků dluhopisů, emisními podmínkami ze dne 30. 5. 2023, zadáním adresy www.atscompany.cz do webového prohlížeče) soud zjistil, že žalovaná emitovala pod pořadovými čísly 0306-0313 dne 1. 7. 2020 8 ks dluhopisů s názvem ATS Company – investiční reality 2020 na řad žalobce o jmenovité hodnotě 25 000 Kč za kus. Dluhopisy byly úročeny pevnou úrokovou sazbou ve výši 9,4 % p. a. a datum jejich konečné splatnosti bylo dne 1. 7. 2023. Smlouvou o úpisu dluhopisů ze dne 29. 6. 2021 se žalovaná zavázala upsat žalobci 8 ks výše uvedených dluhopisů a žalobce se zavázal splatit jejich emisní kurs. Podle emisních podmínek ze dne 30. 6. 2020 byl dnem splatnosti dluhopisů den 1. 7. 2023, byly úročeny pevnou úrokovou sazbou ve výši 9,4 % p. a., úrokové výnosy byly vypláceny čtvrtletně k posledním dni každého kalendářního měsíce až do data splatnosti dluhopisu. Dne 15. 6. 2023 svolala žalovaná na den 4. 7. 2023 schůzi vlastníků dluhopisů, na níž měla být projednána změna emisních podmínek tak, že dnem splatnosti dluhopisů bude den 1. 7. 2025 a dále, že s účinností od 1. 7. 2023 budou úrokové výnosy vypláceny jednorázově, a to k poslednímu dni splatnosti dluhopisů. Oznámení bylo uveřejněno na webových stránkách www.fond-cyprus.com, kde byl následně zveřejněn i zápis ze schůze vlastníků. Podle tohoto zápisu a notářského zápisu NZ 718/2023 ze dne 4. 7. 2023 byla schůze vlastníků dluhopisů usnášeníschopná, neboť byli přítomni a zastoupeni vlastníci 386 ks nesplacených dluhopisů o jmenovité hodnotě 9 650 000 Kč, kteří disponovali 43,47 % hlasů z celkového počtu 22 200 000 hlasů; pro změnu emisních podmínek hlasovalo 100 % hlasů přítomných vlastníků, nikdo se nezdržel, nikdo nebyl proti. Shora uvedená změna emisních podmínek předmětných dluhopisů tedy byla přijata. Z emisních podmínek dluhopisů ATS Company investiční reality 2020 ze dne 30. 5. 2023 soud dále zjistil, že jmenovitá hodnota dluhopisu jako dlužná částka bude splacena k datu splatnosti dluhopisů, jímž je 1. 7. 2025 (čl. 5) a dále, že s účinností od 1. 7. 2023 jsou úrokové výnosy vypláceny jednorázově, k poslednímu dni data splatnosti dluhopisu (čl. 3). Z notářského zápisu č. NZ 1689/2024 bylo zjištěno, že Mgr. [jméno] [příjmení] před notářem prohlásil, že se částečně podílel i na přípravě schůze vlastníků dluhopisů s názvem, „ATS Company – investiční reality 2020“ konané dne 4. 7. 2023 a že zkontroloval, že oznámení o svolání schůze vlastníků dluhopisů vydaných žalovanou ze dne

15. 6. 2023 bylo zveřejněno způsobem stanoveným v emisních podmínkách ve lhůtě nejméně 15 dnů před jejím konáním, a to na stránkách www.atscopy.cz. Zadáním této adresy do webového prohlížeče soud zjistil, že se automaticky otevrou webové stránky www.fond-cyprus.com.

3. Takto zjištěný skutkový stav soud právně posoudil podle ust. § 6 odst. 1, § 10 odst. 1 a § 23 zákona č. 190/2004 Sb., zákon o dluhopisech a dospěl k závěru, že žaloba byla zčásti podána důvodně, zčásti nedůvodně a zčásti předčasně, když dosud nenastala splatnost jmenovité hodnoty dluhopisů, neboť na schůzi vlastníků dluhopisů konané dne 4. 7. 2023 došlo ke změně splatnosti jmenovité hodnoty dluhopisů na den 1. 7. 2025. Zdůraznil, že změnu emisních podmínek (a to i změnu zásadní povahy, jakou je změna splatnosti jmenovité hodnoty dluhopisů a úrokových výnosů) zákon výslovně připouští. V daném případě byla schůze vlastníků svolána řádně, tj. v souladu s čl. 7 a 8.1 emisních podmínek ze dne 30. 6. 2020, když oznámení o konání schůze bylo uveřejněno nejméně 15 dnů předem na webové adrese www.atscopy.cz. Na tom nic nemění ani to, že po zadání v emisních podmínkách uvedené adresy do webového prohlížeče došlo k automatickému přesměrování na webové stránky www.fond-cyprus.com, když z těch je patrné, že jsou s činností žalované rovněž spjaty (žalovaná je uvedena v kontaktech, obsah webových stránek se rovněž týká investování do dluhopisů spojených s realitní výstavbou). Schůze vlastníků byla usnášeníschopná a rozhodnutí o změně emisních podmínek bylo řádně přijato, neboť pro jeho přijetí hlasovalo 100 % hlasů přítomných vlastníků dluhopisů. Ke změně emisních podmínek tedy došlo platně. Soud dále zdůraznil, že zákon nevyklučuje měnit emisní podmínky i zpětně a současně, že nelze opomenout právo toho, kdo byl na schůzi vlastníků přehlasován či kdo se jí neúčastnil, aby požádal emitenta dluhopisu o předčasné splacení jmenovité hodnoty dluhopisu (§ 23 odst. 5 zákona o dluhopisech). Tohoto práva však žalobce nevyužil, proto je třeba vyjít z toho, že splatnost jmenovité hodnoty dluhopisů nastane až dne 1. 7. 2025. Poukázal rovněž na skutečnost, že schůze vlastníků dluhopisů změnu emisních podmínek řádně schválila a žalovaná jako emitent dluhopisů se jí musela řídit. Nelze tedy uvažovat ani o tom, že by jednání žalované spočívající v nevyplacení jmenovité hodnoty dluhopisů a úrokových výnosů bylo v rozporu s dobrými mravy, když změnu emisních podmínek nelze přičítat žalované, ale schůzi vlastníků. Nelze dovodit ani to, že nové emisní podmínky představují zakázané zneužívající jednání mezi žalovanou jako podnikatelem a žalobcem jako spotřebitelem ve smyslu ust. § 1814 odst. 1 písm. g) o. z., neboť nelze učinit závěr, že to byla žalovaná, která ze své vůle změnila práva či povinnosti stran. Dovolával-li se žalobce své ochrany coby spotřebitele, nepovažoval to soud s ohledem na povahu jejich vztahu, „za patřičné“. Z uvedených důvodů byla žaloba co do nároku na vyplacení jmenovité hodnoty dluhopisů jako předčasná výrokem I. napadeného rozsudku zamítnuta.

4. Zčásti důvodnou naopak soud shledal žalobu co do nároku na vyplacení úrokového výnosu. Vyšel přitom ze zjištění, že změna emisních podmínek se dotkla výplaty úrokových výnosů toliko s účinností od 1. 7. 2023; žalobce se však domáhal vyplacení těchto výnosů za předcházející období, a to za dobu od 2. 7. 2021 do 1. 7. 2023. Tento nárok mu však vznikl v nižší, než jím požadované výši, neboť emitent je plátcem srážkové daně, kterou odvádí za držitele cenného papíru. Při zohlednění 15% sazby daně z příjmu tak žalobci vznikl nárok na zaplacení úrokových výnosů ve výši 31 960 Kč. Protože žalovaná žalobci uhradila pouze částku 24 547,06 Kč, bylo žalobě ve zbývajícím rozsahu, tedy co do částky 7 412,94 Kč výrokem II. rozsudku vyhověno. Ve zbývajícím rozsahu pak soud nárok na výplatu úrokových výnosů zamítl (výrok III.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. Žalované, která byla neúspěšná pouze v nepatrné části předmětu řízení (3,4 %) byla přiznána plná náhrada nákladů řízení ve výši 34 412,40 Kč.

5. Žalobce podal proti výrokům I., III. a IV. rozsudku odvolání, v němž navrhl jeho změnu tak, aby bylo žalobě zcela vyhověno, případně jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. S podrobnou argumentací, zahrnující citaci několika desítek rozhodnutí

Ústavního soudu ČR, Soudního dvora Evropské unie a Nejvyššího soudu označil rozsudek soudu prvního stupně za nespravedlivý, překvapivý a nepřezkoumatelný. Vyjádřil předně nesouhlas se závěrem soudu prvního stupně, že schůze vlastníků dluhopisů byla řádně svolána, a poukázal na skutečnost, že po zadání webové adresy uvedené ve stanovách došlo k automatickému přesměrování na jiné webové stránky, o čemž žalobce nikdy nebyl informován. Na webové stránce www.fond-cyprus.com není žádný odkaz na žalovanou, její označení, sídlo ani IČO. Soud se nijak nevypořádal s argumentací žalobce, že obsah výše uvedené stránky nemohl považovat za autentický. Setrvává proto na svém stanovisku, že údajná schůze, a tedy i nikoliv řádná (řádne svolaná) schůze vlastníků změnila emisní podmínky protiprávně, bez vědomí a souhlasu žalobce jako spotřebitele. Takové jednání je zneužitím práva a soud prvního stupně zcela nedůvodně stranil žalované a porušil tak i princip rovnosti účastníků řízení. Odvolatel nesouhlasí ani s názorem soudu prvního stupně, že rozhodnutí o změně emisních podmínek nelze přičítat žalované, neboť jde o rozhodnutí vlastníků dluhopisů a má rovněž za to, že žalovaná nesprávně interpretovala toto rozhodnutí ze dne 4. 7. 2023 a v důsledku toho nesprávně postupovala. Právní účinky rozhodnutí schůze vlastníků dluhopisů ze dne 4. 7. 2023 nastávají ex nunc, nikoliv ex tunc. Jinými slovy, tyto účinky nastaly až ode dne 5. 7. 2023 a nikoliv zpětně. Rozhodnutí se tak nemohlo týkat již splatných závazků žalované, ale pouze závazků splatných v budoucnu. Žalovaná se rozhodnutím schůze vlastníků neřídila, ale jednala nepoctivě a v rozporu s ním a též v rozporu s dobrými mravy a s právem, včetně ustanovení § 1810 a násl. o. z., která obsahují zákaz zneužívajících jednání mezi podnikatelem a spotřebitelem. Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 11. 2024, sp. zn. 12 Cmo 20/2023 není na věc aplikovatelný, neboť se nezabýval spotřebitelským právem, a navíc řešil jen otázku splatnosti části úrokových výnosů za krátké časové období. Žalobce dále soudu prvního stupně vytkl, že jeho rozhodnutí je v rozporu řadou právních zásad a judikátů, které citoval.

6. Žalovaná navrhla potvrzení rozsudku. Uvedla, že soud prvního stupně svým rozhodnutím nevybočil z dosavadní konzistentní judikatury Vrchního soudu v Praze a jeho rozhodnutí není překvapivé ani nespravedlivé. Žalobce ve svém odvolání cituje velké množství judikatury obecných soudů i Ústavního soudu, žádný z nich však na projednávanou věc nedopadá, neboť se netýká zákona o dluhopisech a žalobcem namítaných odvolacích námitek. K argumentaci, že nárok žalobce je třeba posuzovat podle emisních podmínek z roku 2020, žalovaná odkázala na ust. § 23 odst. 1 zákona o dluhopisech, z něhož vyplývá, že schůze vlastníků dluhopisů rozhodující o změně termínu splatnosti dluhopisu se může konat po datu splatnosti, které má být změněno. Z ust. § 10 téhož zákona pak nevyplývá, že by se tak muselo stát před datem původní splatnosti dluhopisů, ale pouze to, že platnost a účinnost změny emisních podmínek, která se týká splatnosti dluhopisů, musí být přijata schůzí vlastníků před nově stanoveným dnem splatnosti. Žalovaná poukázala na povahu dluhopisů jako cenných papírů, s nimiž je spojeno právo na vyplacení určité částky a případně stanovených výnosů, i na skutečnost, že žalobce se rozhodl zhodnocovat své finanční prostředky v podobě cenných papírů, tudíž ve formě, která klade požadavky minimálně v tom ohledu, aby průběžně sledovat webové stránky žalované. To se však nestalo; tato skutečnost nemůže jít k tíži žalované, tím spíše, že s tímto žalobce v původních emisních podmínkách souhlasil. Ohledně výhrady, že žalobce nebyl předem seznámen s předběžným právním názorem soudu prvního stupně, odkázala žalovaná na judikaturu Nejvyššího a Ústavního soudu.

7. Ve svých dalších podáních ze dne 24. 7. 2025 a 3. 9. 2025 žalobce znovu zopakoval svou argumentaci, vycházející z jeho přesvědčení, že mu soud jako spotřebiteli odepřel právní ochranu, a citoval judikaturu Evropského soudního dvora i Ústavního soudu, vztahující se k požadavkům na ochranu spotřebitele. Odmítl rovněž názor, že by měl, neustále sledovat zcela netransparentní a nic neříkající internetové (webové) stránky žalované, kde absentují potřebné informace. Soud prvního stupně nikdy nesdělil účastníkům svůj předběžný právní názor na projednávanou věc, ani se nikterak nevypořádal se skutkovou, právní a judikatorní argumentací odvolatele (včetně

argumentace spotřebitelským postavením žalobce a nutností právní ochrany s tím spojené). Jeho rozhodnutí je tak překvapivé, nepředvídatelné a nepřekoumatelné.

8. V průběhu odvolacího řízení žalovaná ve svém podání ze dne 19. 12. 2025 uvedla, že dne 13. 5. 2025 se uskutečnila schůze vlastníků předmětných dluhopisů, která rozhodla o další změně emisních podmínek a to tak, že s účinností od 1. 7. 2025 došlo ke změně emitenta, jímž je společnost Capital Investing Ventures, a. s., k a k prodloužení splatnosti dluhopisů na den 1. 7. 2035. Oznámení o svolání schůze bylo zveřejněno v souladu s čl. 7 a 8.1. emisních podmínek na webové stránce emitenta a je i nadále dostupné na odkazu, uvedeném ve vyjádření. O průběhu schůze byl pořízen notářský zápis, zápis o schůzi vlastníků byl zveřejněn na webových stránkách žalované. Žalovaná dále namítla, že žalobce nesplnil povinnost dle čl. 9 Emisních podmínek,, CIV – Serie I“ a nepředložil původní dluhopisy k výměně.

9. Žalobce ve své replice k podání žalované odkázal na svazek příloh, jejichž obsah učinil součástí své argumentace a zopakoval svá dosavadní tvrzení o nutnosti aplikace práva na ochranu spotřebitele a o tom, že ve vztahu k němu je třeba postupovat podle Emisních podmínek z roku 2020. Poukázal rovněž na obsah své předžalobní upomínky ze dne 25. 7. 2023, kterou soud prvního stupně zcela pomínil a v níž žalobce ve lhůtě uvedené v ust. § 23 odst. 5 zákona o dluhopisech vyzval žalovanou ke splacení celé jmenovité hodnoty dluhopisů včetně úrokových výnosů a dalšího příslušenství. Žaloba tak nemohla být podána předčasně, jak uzavřel soud prvního stupně.

10. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o. s. ř.“) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozhodnutí soudu prvního stupně oprávněnou osobou v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), a že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a contrario o. s. ř.), přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně v napadeném rozsahu uvedeném v § 212, věta první, o. s. ř., jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo (§ 212a odst. 5, 6 o. s. ř.), přičemž dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Vyšel přitom ze skutkových zjištění, učiněných soudem prvního stupně na základě jím provedeného dokazování, jakož i z vlastních zjištění, která se vztahovala ke skutečnostem nastalým po vydání napadeného rozsudku (§ 205a písm. f/ o. s. ř.).

11. V posuzované věci uplatnil žalobce právo na zaplacení jmenovité hodnoty dluhopisů,, ATS Company – investiční reality 2020“ poř. č. 0306-0313 a úrokových výnosů za období od 2. 7. 2021 do 1. 7. 2023, které nabyt na základě smlouvy o úpisu dluhopisů ze dne 29. 6. 2021. Podle emisních podmínek ze dne 30. 6. 2020 byly dluhopisy splatné dne 1. 7. 2023 a byly úročeny pevnou úrokovou sazbou ve výši 9,4 % ročně s tím, že úrokové výnosy jsou vypláceny čtvrtletně, k poslednímu dni každého kalendářního měsíce od data splatnosti dluhopisu. Dne 4. 7. 2023 se konala schůze vlastníků dluhopisů, která rozhodla o změně emisních podmínek tak, že jako den splatnosti dluhopisů byl určen den 1. 7. 2025. Úrokové výnosy měly být od data 1. 7. 2023 vypláceny jednorázově, k poslednímu dni data splatnosti dluhopisu. Oznámení o konání schůze bylo zveřejněno dne 15. 6. 2023, zápis o schůzi byl pořízen formou notářského zápisu č. NZ 718/2023 ze dne 4. 7. 2023. Schůze byla usnášeníschopná (účastnili se jí vlastníci 386 ks nesplacených dluhopisů o jmenovité hodnotě 9 650 000 Kč, kteří disponovali 43,47 % hlasů z celkového počtu 22 200 000 hlasů), pro změnu emisních podmínek hlasovalo 100 % hlasů přítomných vlastníků.

12. Z oznámení o svolání schůze vlastníků dluhopisů odvolací soud dále zjistil, že na webové stránce žalované bylo od 28. 4. 2025 uveřejněno oznámení o svolání schůze vlastníků dluhopisů vydaných žalovanou pod názvem ATS Company – investiční reality 2020. Stejně zjištění vyplývá i z prohlášení Mgr. [jméno] [příjmení], notáře, učiněného formou notářského zápisu č. NZ 2283/2025 ze dne 19. 12. 2025.

13. Ze zápisu o schůzi vlastníků dluhopisů,, ATS Company – investiční reality 2020“ konané dne 13. 5. 2025 bylo zjištěno, že jejím předmětem byla změna článku 1.1. Emisních podmínek

spočívající ve změně emitenta dluhopisů z AT S Company, a. s. na Capital Investing Ventures, a.s., změna názvu emise z,, ATS Company – investiční reality 2020“ na,, CIV – série I“, změna úrokového výnosu spočívající v jeho snížení z 9,4 % ročně na 2,1 % ročně a v současném zavedení bonusového výnosu ve výši 25 % z konsolidovaného zisku emitenta před zdaněním za každé účetní období, ve kterém jsou dluhopisy drženy a nejsou splaceny, s tím, že emitent si vyhrazuje právo provést výplatu výnosu formou nových dluhopisů,, CIV – série A“ o jmenovité hodnotě 100 Kč. Datum splatnosti jmenovité hodnoty dluhopisů bylo změněno z 1. 7. 2025 na 1. 7. 2035, a to s účinností ode dne 13. 5. 2025. Podle bodu 10 zápisu za veškeré závazky vyplývající z této emise dluhopisů, které vznikly do dne 30. 6. 2025, nese výhradní a vylučnou odpovědnost společnost ATS Company, a. s., IČO 27795462. Toto ustanovení se vztahuje rovněž na veškeré nesplacené dluhopisy ke dni 1. 7. 2025, bez ohledu na to, kdy je držitel dluhopisu uplatní k výplatě nebo zda budou splaceny až po tomto datu. Schůze byla usnášeníschopná (účastnili se jí vlastníci 386 ks nesplacených dluhopisů o celkové jmenovité hodnotě 9 650 000 Kč, kteří disponovali 43,47 % hlasů z celkového počtu 22 200 000 hlasů), pro výše uvedené změny emisních podmínek hlasovalo 100 % hlasů přítomných vlastníků. Průběh schůze byl osvědčen notářským zápisem č. NZ 765/2025 sepsaným dne 13. 5. 2025 notářem JUDr. PhDr. Josefem Marcelem.

14. Z emisních podmínek,, CIV – Serie I.“ bylo zjištěno, že společnost Capital Investing Ventures, a. s. jako nový emitent shora uvedených dluhopisů vydala nové znění emisních podmínek ve znění shora uvedených změn schválených schůzí vlastníků konanou dne 13. 5. 2025.

15. Z výzvy k výměně listinných dluhopisů, úhradě poplatků a aktualizaci údajů držitele bylo zjištěno, že společnost Capital Investing Ventures, a. s. dne 1. 8. 2025 vyzvala žalobce k plnění povinností vyplývajících ze změněných emisních podmínek, a to k předložení původních dluhopisů k výměně, vyplnění a ověření formuláře pro identifikaci držitele a k zaplacení poplatků ve výši 3 200 Kč. Ke splnění těchto povinností byl žalobce vyzván rovněž upomínkami ze dne 9. 9. 2025 a 23. 9. 2025.

16. Odvolací soud dále provedl důkaz výzvou právního zástupce žalobce ze dne 25. 7. 2023; uvedený důkaz byl žalobcem navržen již v řízení před soudem prvního stupně, nebyl jím však proveden ani hodnocen (§ 213 odst. 4 o. s. ř.). Zjistil z něho, že zástupce žalobce se obrátil na žalovanou s požadavkem na vyplacení jmenovité hodnoty předmětných dluhopisů, tedy částky 200 000 Kč se smluvním úrokem z prodlení ve výši 9,4 % p. a. od 2. 7. 2021 do 1. 7. 2023, jehož výše (po započtení dosud uhrazené částky 24 547,06 Kč) činí 12 052,94 Kč. Výzva byla podle připojeného dokladu doručena do datové schránky žalované dne 26. 7. 2023.

17. Podle § 2 odst. 1 zákona o dluhopisech je dluhopis cenný papír nebo zaknihovaný cenný papír, s nímž je spojeno právo na splacení určité dlužné částky odpovídající jmenovité hodnotě jeho emitentem, a to najednou nebo postupně k určitému okamžiku, a popřípadě i další práva plynoucí ze zákona nebo z emisních podmínek dluhopisu (dále jen,, emisní podmínky“).

18. Podle § 8 zákona o dluhopisech emisní podmínky podrobněji vymezují práva a povinnosti emitenta a vlastníků dluhopisů, jakož i informace o emisi dluhopisů, a to i odkazem na informace obsažené v prospektu.

19. Podle § 10 odst. 1 zákona o dluhopisech se ke změně emisních podmínek vyžaduje předchozí souhlas schůze vlastníků.

20. Podle § 21 odst. 1 písm. a) zákona o dluhopisech emitent bez zbytečného odkladu svolá schůzi vlastníků v případě návrhu změn emisních podmínek, pokud se její souhlas ke změně emisních podmínek vyžaduje.

21. Podle § 23 odst. 1 zákona o dluhopisech je schůze vlastníků schopna se usnášet, jestliže se jí účastní vlastníci dluhopisů, jejichž jmenovitá hodnota představuje k rozhodnému dni pro účast na

schůzi vlastníků více než 30 % jmenovité hodnoty nesplacené části emise dluhopisů. Společná schůze vlastníků je schopna se usnášet, jestliže se jí účastní vlastníci dluhopisů, jejichž jmenovitá hodnota představuje ke dni, který je rozhodný pro účast na schůzi vlastníků, více než 30 % jmenovité hodnoty nesplacené části každé dosud vydané emise. Neřeší-li se problematika společná všem emisím, je nutná účast vlastníků 30 % jmenovité hodnoty nesplacené části těch emisí, kterých se problematika dotýká, ledaže emisní podmínky určí jinak.

22. Podle § 23 odst. 4 zákona o dluhopisech schůze vlastníků rozhoduje prostou většinou hlasů přítomných vlastníků dluhopisů. Počet hlasů každého vlastníka dluhopisu odpovídá jeho podílu na celkové jmenovité hodnotě nesplacené části emise dluhopisů. Ke změně emisních podmínek, doplnění dluhopisového programu nebo k ustavení a odvolání společného zástupce vlastníků dluhopisů je nutný souhlas tří čtvrtin hlasů přítomných vlastníků dluhopisů.

23. Podle § 23 odst. 5 zákona o dluhopisech jestliže schůze vlastníků souhlasila se změnami zásadní povahy, může osoba, která byla vlastníkem dluhopisu k rozhodnému dni pro účast na schůzi vlastníků a podle zápisu hlasovala na schůzi proti návrhu nebo se schůze nezúčastnila, požádat o předčasné splacení jmenovité hodnoty dluhopisu včetně poměrného výnosu. Byl-li výnos určen rozdílem mezi jmenovitou hodnotou dluhopisu a jeho emisním kurzem, je emitent povinen splatit vlastníkům dluhopisů emisní kurz a poměrný výnos. Žádost o předčasné splacení musí být podána do 30 dnů od zpřístupnění usnesení schůze vlastníků nebo společné schůze vlastníků podle odstavce 7. Po uplynutí této lhůty právo na předčasné splacení zaniká. Emitent je povinen vyplatit tuto částku do 30 dnů od doručení žádosti způsobem a na místě, které pro splacení dluhopisu stanoví emisní podmínky.

24. V posuzované věci byl uplatněn nárok na zaplacení jmenovité hodnoty a úrokových výnosů dluhopisů, jejichž je žalobce majitelem. Jedná se o nárok plynoucí nikoli ze smlouvy uzavřené mezi účastníky řízení, nýbrž z cenných papírů, jejichž majitelem je žalobce, a s nimiž je spojeno právo na zaplacení určité peněžité částky jejich emitentem (§ 2 odst. 1 zákona o dluhopisech, § 1103 o. z.). Práva a povinnosti emitenta a vlastníků dluhopisů jsou podrobněji vymezena emisními podmínkami a informacemi o emisi dluhopisů, a to i odkazem na informace obsažené v prospektu (§ 8 zákona o dluhopisech). Argumentace žalobce, zakládající se na tvrzení, že mu jako majiteli dluhopisů náleží ochrana poskytovaná spotřebitelům, není proto v poměrech posuzované věci příslušná, neboť žalobou uplatněný nárok vyplývá z cenných papírů (dluhopisů), nikoli ze spotřebitelské smlouvy. I pokud by byla správná argumentace žalobce, že jím uzavřená smlouva o úpisu dluhopisů ze dne 29. 6. 2021 byla smlouvou spotřebitelskou, nelze přehlédnout, že jejím obsahem byl (pouze) závazek žalované umožnit žalobci jako upisovateli upsat 8 ks dluhopisů, „ATS Company – investiční reality 2020“ v nominální hodnotě 25 000 Kč/ks a tomu odpovídající závazek žalobce řádně a včas splatit emisní kurs upsaných dluhopisů. Tyto závazky obou smluvních stran zanikly splněním (§ 1908 o. z.). Právním důvodem plnění, požadovaného žalobou, tedy není smluvní vztah mezi účastníky řízení, ale skutečnost, že žalobce je vlastníkem cenných papírů, s nimiž právní předpisy (§ 514 o. z., § 2 zák. o dluhopisech) spojují právo na zaplacení jejich jmenovité hodnoty, případně též další práva, plynoucí ze zákona a emisních podmínek. Ty vymezují vzájemná práva a povinnosti emitenta a vlastníků dluhopisů, které jsou, na rozdíl od práv a povinností vyplývajících ze smlouvy o úpisu, inkorporovány do dluhopisů. Z hlediska obsahu a rozsahu těchto práv je přítom nerozhodné, zda je majitel dluhopisu jeho prvním nabyvatelem (tj. zda jej nabyl přímo od emitenta, jako tomu bylo v nyní posuzované věci), či zda něho bylo vlastnické právo k tomuto cennému papíru převedeno jeho předchozím majitelem či na něho přešlo např. děděním. Z uvedených důvodů neshledal ani odvolací soud relevantní žalobcem odkazovanou judikaturu a literaturu, vztahující se k výkladu a aplikaci právní úpravy spotřebitelských smluv. Pokud v žádném z odkazovaných rozhodnutí neřešil soud totožnou právní otázku za stejných skutkových okolností jako v nyní souzené věci, nelze závěry citované žalobcem v poměrech posuzované věci považovat za příslušné.

25. Jak uvedl soud prvního stupně, změnu emisních podmínek zákon výslovně připouští, a to i tehdy, má-li jít o změnu zásadní povahy, kterou nepochybně je změna doby splatnosti jmenovité hodnoty dluhopisů a úrokových výnosů (§ 10 odst. 1 zákona o dluhopisech). V daném případě byla schůze, konaná dne 4. 7. 2023, svolána žalovanou jako emitentem dluhopisů, neboť ke změně emisních podmínek nemohlo bez rozhodnutí schůze vlastníků dojít (§ 21 odst. 1 písm. d/ zákona o dluhopisech). Ten, kdo změnu emisních podmínek schválil, tedy ten, kdo právně jednal, byla schůze vlastníků dluhopisů, nikoli emitent. Důsledkem právního jednání, které se přiči dobrým mravům, je jeho neplatnost (§ 580 odst. 1 o. z.). Jestliže nelze žalované přičítat právní jednání, v jehož důsledku došlo ke změně emisních podmínek, nelze se vůči ní ani neplatnosti takového právního jednání dovolat.

26. Schůze vlastníků mohla změnu emisních podmínek schválit, či ji naopak neschválit. Jestliže ji v daném případě zákonem předepsanou většinou hlasů (§ 23 odst. 4 zákona o dluhopisech) schválila, byla žalovaná povinna podle ní postupovat. Obranou „přehlasovaných“ či na schůzi nepřítomných vlastníků dluhopisů není v případě změn zásadní povahy aplikace zákonných ustanovení na ochranu spotřebitelů, neboť mezi vlastníky dluhopisů, kteří o změně emisních podmínek rozhodli, žádný vzájemný smluvní vztah neexistuje, ale postup dle ust. § 23 odst. 5 zákona o dluhopisech, tedy podání žádosti o předčasné splacení jmenovité hodnoty dluhopisu včetně poměrného výnosu nebo o odkup dluhopisu za tržní cenu. Nelze proto souhlasit ani s argumentací, že změna emisních podmínek, k níž v daném případě došlo, představuje zneužívající jednání mezi podnikatelem a spotřebitelem ve smyslu ust. § 1814 odst. 1 písm. b) o. z., k němuž se nepřihlíží.

27. Oproti soudu prvního stupně však odvolací soud vyšel ze zjištění, že žalobce žádost podle ust. § 23 odst. 5 zákona o dluhopisech podal, když výzvou ze dne 25. 7. 2023 žalovanou požádal o zaplacení částky 200 000 Kč odpovídající jmenovité hodnotě dluhopisů, jakož i úrokových výnosů. Žádost byla žalované doručena dne 26. 7. 2023, tedy ve lhůtě 30 dnů od zpřístupnění usnesení schůze vlastníků, konané dne 4. 7. 2023; žalované tak dle shora odkazovaného ustanovení vznikla povinnost žalobci požadovanou částku v zákonné třicetidenní lhůtě vyplatit. Na tuto povinnost neměla žádný vliv ani další změna emisních podmínek, která byla schválena na schůzi vlastníků konané dne 13. 5. 2025.

28. Z tohoto důvodu odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. v části výroku I. tak, že žalobě co do zaplacení částky 200 000 Kč vyhověl.

29. Marným uplynutím zákonné lhůty k plnění, která začala běžet dnem následujícím po doručení výzvy žalobce, tedy dne 27. 7. 2023 a skončila dne 25. 8. 2023, se žalovaná dostala do prodlení se zaplacením výše uvedené částky. Žalobci proto náleží podle ust. § 2 nařízení vlády ČR č. 351/2013 Sb. rovněž úroky z prodlení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů, tedy ve výši 15% p. a. z částky 200 000 Kč ode dne 26. 8. 2023 do zaplacení. Tedy i v této části výroku I. byl napadený rozsudek podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změněn tak, že žalobě bylo vyhověno.

30. Ve zbývající části, v níž se žalobce domáhal zaplacení příslušenství pohledávky za období předcházející poslednímu dni její splatnosti, byl rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrzen.

31. Potvrzen byl i ve výroku III., jímž byla žaloba zamítnuta co do části úrokových výnosů, splatných za období od 2. 7. 2021 do 1. 7. 2023, neboť zisk z výnosu dluhopisů podléhá podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, ve znění účinném do 31. 12. 2023, zvláštní sazbě daně z příjmů ve výši 15 %, přičemž plátcem této daně je podle ust. § 38c odst. 1 písm. b) zákona žalovaná jako plátce příjmu, z něhož je daň vybírána srážkou podle zvláštní sazby daně. Podle ust. § 38d odst. 2 zákona je plátce daně povinen srazit daň při jejich výplatě, nejpozději však do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž byla schválena

účetní závěrka a bylo rozhodnuto o rozdělení zisku nebo o úhradě ztráty. Rozhodnutí soudu prvního stupně je tedy v této své části správné.

32. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 2 a § 3 o. s. ř. Žalobce byl neúspěšný v poměrně nepatrné části předmětu řízení, byla mu proto přiznána plná náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů v celkové výši 216 275,70 Kč, která sestává z náhrady soudního poplatku za žalobu ve výši 10 653 Kč, z odměny za 9 úkonů právní služby po 9 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, předžalobní upomínka, sepis žaloby, písemná podání ze dne 23. 7. 2024, 7. 10. 2024, 3. 12. 2024 a 7. 1. 2025, účast na jednáních dne 11. 11. 2024 a 16. 1. 2025) podle § 7 a § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále jen, „AT“), ze sedmi náhrad paušálních výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT, ve znění do 31. 12. 2024, ze dvou náhrad paušálních výdajů po 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT, ve znění od 1. 1. 2025, cestovného vlakem z Mariánských Lázní do Prahy a zpět dne 11. 11. 2024 ve výši 666 Kč, z cestovného vlakem z Mariánských Lázní do Prahy a zpět a cestovného MHD dne 16. 1. 2025 ve výši 726 Kč, z náhrady za promeškaný čas dne 11. 11. 2024 v rozsahu 14 půlhodin po 100 Kč, tedy ve výši 1 400 Kč podle § 14 odst. 1 a 4 AT, ve znění do 31. 12. 2024, z náhrady za promeškaný čas dne 16. 1. 2025 v rozsahu 14 půlhodin po 150 Kč, tedy částky 2 100 Kč podle § 14 odst. 1 a 4 AT ve znění od 1. 1. 2025 a z náhrady 21 % daně z přidané hodnoty ve výši 18 856,32 Kč. Za odvolací řízení náleží žalobci náhrada soudního poplatku za odvolání ve výši 10 653 Kč, odměna za 6 úkonů právní služby po 9 100 Kč (sepis odvolání, podání ze dne 2. 5. 2025, 24. 7. 2025, 3. 9. 2025 a 23. 2. 2026, účast na jednání dne 10. 3. 2026) podle § 7 a § 11 odst. 1 AT, náhrada za promeškaný čas ve výši ½ odměny, tedy ve výši 4 550 Kč podle § 14 odst. 2 AT za dostavení se k jednání odvolacího soudu, nařízenému na den 4. 12. 2025, které se nekonalo, sedm náhrad paušálních výdajů po 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT, náhrada za promeškaný čas v rozsahu 2 x 12 půlhodin po 150 Kč za cesty z Mariánských Lázní do Prahy a zpět ve dnech 4. 12. 2025 a 10. 3. 2026 podle § 14 odst. 1 a 3 AT, z jízdného ke dvěma jednáním u odvolacího soudu z Mariánských Lázní do Prahy a zpět, tj. 2 x 340 km, osobním vozem LEXUS ES300H v celkové výši 5 440 Kč a náhrada 21 % daně z přidané hodnoty ve výši 14 981,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Praha 10. března 2026

Mgr. Milena Filingerová
předsedkyně senátu